

- 2) Правните последици на Решение 2011/708 се запазват до влизането в сила, в разумен срок, считано датата на постановяване на настоящото съдебно решение, на ново решение, взето от Съвета на Европейския съюз при спазване на член 218, параграфи 5 и 8 ДФЕС.
- 3) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
- 4) Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Френската република, Италианската република, Кралство Нидерландия, Република Полша, Португалската република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, както и Европейският парламент понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 10.3.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 29 април 2015 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Rotterdam — Нидерландия) — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV/Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Дело C-51/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пряко животозастраховане — Директива 92/96/ЕИО — Член 31, параграф 3 — Информация, която се предоставя на титулярите на полици — Задължение на застрахователя да предостави допълнителна информация за разходите и прелитите по силата на общи принципи на националното право)

(2015/С 213/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Rotterdam

Страни в главното производство

Ищец: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Ответник: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Диспозитив

- 1) Член 31, параграф 3 от Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива за животозастраховането) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се налага задължение на застрахователните предприятия — въз основа на общи принципи на вътрешното право като обсъжданите в главното производство „отворени и/или неписани норми“ — да предоставят на титулярите на полици определена допълнителна информация извън посочената в приложение II към Директивата, при условие че изискваната информация е ясна, точна и необходима на титуляря на полицата, за да разбере правилно основните елементи на задължението, и гарантира достатъчна степен на правна сигурност, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 2) Последиците, които вътрешното право предвижда в хипотезата на непредоставяне на тази информация, по принцип нямат значение за съвместимостта на задължението за предоставяне на информацията с член 31, параграф 3 от Директива 92/96.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 18.5.2013 г.